

22. L'HOMME NE VAUT QUE PAR SES QUALITÉS MORALES

Φεῖ:

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
 ἔχουσι γὰρ παραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
 Ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
 τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ τ' ἐκ κακῶν τέκνα,
 λιμὸν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
 γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
 Πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὁρθῶς κρίνει;
 πλούτῳ; πονηρῷ τάρτα χρήσεται κριτῇ·
 ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
 πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν·
 Ἄλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
 μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
 κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.
 Οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας
 οὔτ' αὖ δοκῇσι δωμάτων ὠγκωμένος,
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ὢν ἄριστος ἠύρεθῃ.
 Οὐ μὴ φρονήσῃ, οἱ κενῶν δοξασμάτων
 πλήρεις πλανᾷσθε, τῇ δ' ἑμιλῖα βροτοῦς
 κρίνεῖτε καὶ τοῖς ἥθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;
 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
 καὶ δώμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
 ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. Οὐδὲ γὰρ δόρυ
 μᾶλλον βραχίον σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
 ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχία.

23. CONTRE L'AMBITION.

Ὁ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρα κακά,
 Ἐτεόκλεες, πρόσσεστιν· ἀλλ' ἡμπειρία
 ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
 Τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἀδίκος ἢ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 ἐσῆλθε καὶ ἔλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σύ μαίνη. Κεῖνο κάλλιον, τέκνον,
 ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ,
 τῷ πλέονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
 τοῦτ' αἰσῶν ἐχθρὰς θ' ἡμέρας κατάρχεται.
 Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἐτάξε κἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κούδέτερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικώμενον.
 Εἴθ' ἡλῖος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; κατὰ ποῦ· σὺν ἡ δίκῃ;
 Τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέρφου καὶ μέγ' ἡγῆσαι τόδε,
 περιδύεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
 Ἦ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
 Οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήζωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.